

РЕШЕНИЕ

№ 3287

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6095** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Фондация „Б. Вита – д-р Х.“ срещу РА №Р-22221720003150-091-001/24.02.2021г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №762/14.05.2021г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

Според жалбоподателя ревизионният акт е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с разпоредбите на материалния закон. Липсват доказателства, а направените фактически и правни изводи са неправилни и произволни. Не са налице симулативни и прикрити сделки. Налице са граждански правоотношения, които имат частно – правен характер и не са оспорени от страните по съответните договори, от които произтичат. Допусканията и изводите в РА са неправилни и незаконосъобразни. Ревизиращият орган неправилно е приел, че фондацията извършва стопанска дейност и получените и декларирани от нея приходи в декларацията по чл.92 от ЗКПО са ежемесечни плащания, а не дарения. Ф. предоставя социални услуги, а не извършва стопанска дейност. Дарението е безвъзмезден акт и няма законова пречка да бъде извършвано от лицата. Ф. не е хоспис по смисъла на Закона за лечебните заведения и не действа на пазарен принцип. Неоснователно е направен и извод, че автомобилите не могат да бъдат обвързани с дейността на фондацията, а се ползват за лични нужди, този извод показва непознаване на спецификата на социалната проблематика.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и претендира присъждане на платената държавна такса по делото.

Ответникът – Директорът на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП в последното съдебно заседание не изпраща представител. Постъпила е молба от юрк. М., в която моли жалбата да се отхвърли, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със ЗВР от 01.06.2020г., е възложено извършването на ревизия на Фондация „Б. ВИТА - Д-Р Х.“ за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО и за данък върху разходите за превозни средства за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221720003150-092-001 от 04.02.2021 г., връчен по електронен път на 05.02.2021г. Не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221720003150-091-001 от 24.02.2021 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. К. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен по електронен път на 24.02.2021 г.

С ревизионния акт са определени задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ общо в размер на 53 223,37 лв. и лихви за забава общо в размер на 14 124,38 лв. и за данък върху разходите за превозни средства по ЗКПО общо в размер на 46 356,83 лв. и лихви за забава общо в размер на 15 949,82 лв. за периодите от 2014г. до 2019г.

Основната дейност на фондацията е осигуряването на грижи и обслужване на възрастни хора, семейства и лица с увреждания, като дейността се упражнява в обект, находящ се в [населено място],[жк], [улица], ползван по договор за послужване от 01.04.2009 г., сключен с Т. Д. Х. и В. Ж. Х.. Ф. притежава Удостоверение за вписване в регистъра на обект с обществено предназначение по реда на чл. 36, ал. 3 от Закона за здравето, издадено от Столична регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве и Удостоверение за регистрация за предоставяне на социални услуги в дом за възрастни хора с увреждания, издадено от Министерство на труда и социалната политика /МТСП/, Агенция за социално подпомагане.

Установено е, че дейността на фондацията се финансира посредством получени дарения. Документирането на даренията се осъществява чрез изготвяне на актове за дарение и приходни касови ордери. Разплащанията, във връзка с получените дарения се извършват в брой или по банковата сметка на фондацията.

Връчени са ИПДПОЗЛ от 12.06.2020г. и от 01.10.2020г. От ревизираното лице са представени изисканите документи, с изключение на регистри за настаняванията за периодите на ревизията. Извършено е посещение в офиса на счетоводна къща [фирма], обслужваща фондацията, обективирано с Протокол №1745890 от 16.0903.2020 г.

С протокол №Р-22221720003150-П.-001 от 04.06.2020г. са приобщени доказателства, събрани при извършена проверка на фондацията, приключила с издаването на Протокол №П-22221719186454-073-001 от 13.05.2020 г.

Изпратени са искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ до Център за градска мобилност; Столична дирекция на

вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ и Агенция за социално подпомагане.

Извършени са насрещни проверки на лица, настанили свои близки в дом за възрастни хора „Б. Вита“, при които е установено, че същите са заплащали ежемесечно суми, които са оформяни като дарения. Събраните доказателства в тази връзка са договори за дарения, договори за настаняване на роднини на дарителите, платежни нареждания за плащане на даренията, в чието основание е записано името на настанения в дома за възрастни хора и обяснения на запитаните лица. Органите по приходите са установили от представените документи, че са извършвани плащания на такси за определен период от време, които не покриват понятието „дарение“. Направен е извод, че предоставените медицински услуги и специфични грижи отговарят на дефиницията за „хоспис“ по смисъла на Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/. Констатирано е, че по време на престоя на лицата, ползватели на услугите, сумите се плащат ежемесечно, срещу което се съставят договори за дарение за всяка вноска. В част от договорите е записано, че сумите са такса за определен период от време. Лицата, платили суми в полза на фондацията, потвърждават, че са полагани медицински грижи за техните близки, т.е. налице е услуга, срещу извършване на насрещна престация.

Посочено е, че фондацията се рекламира като „първият частен лицензиран дом за възрастни хора в България с аналогична функция на хоспис“. Оформените като дарение плащания са описани от ревизиращите, като „такси за обгрижване и медицински услуги“, прието е, че е налице търговска дейност по смисъла на Търговския закон. Приходите от тази дейност попадат в обхвата на ЗКПО и подлежат на облагане с корпоративен данък по общия ред. Установено е, че в конкретния случай е налице хипотезата на чл. 16, ал. 3 от ЗКПО, съгласно която, когато чрез привидна сделка се прикрива друга сделка, данъчното задължение се определя при условията на прикритата сделка. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО данъчният финансов резултат по сделки, включително и между несвързани лица, може да се определи, без да се вземат под внимание тези сделки или някои техни условия, в случай, че сделките са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчното облагане.

За ревизираните периоди, органите по приходите приемат всички осчетоводени документи за извършени разходи, които касаят дейността на фондацията, в т.ч. разходи за ел. енергия, вода, храна, амортизации, заплати, осигуровки и други. Получените и осчетоводени като дарения суми са приети за приходи от стопанска дейност.

На основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 3 от ЗКПО за определяне на данъчната основа за облагане с корпоративен данък е извършена корекция на счетоводния финансов резултат със сумата на приходите и разходите, които ревизираното лице е следвало да отчети през ревизираните периоди.

За ревизираните периоди от фондацията са подадени годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО. Декларирани са приходи и разходи, които не участват при формиране на данъчния финансов резултат. Предвид установеното в хода на ревизията, а именно, че приходите и разходите на фондацията са от извършване на стопанска дейност по смисъла на чл. 1 от ТЗ, декларираният от фондацията счетоводен финансов резултат - печалба е приет за данъчна основа по ЗКПО и обложен с корпоративен данък.

Установени са данъчни финансов резултат и начислен корпоративен данък през ревизираните периоди, както следва:

За 2014г. при декларирани от фондацията приходи в размер на 488 417,97 лв., разходи в размер на 450 873,28 лв. и счетоводен финансов резултат /печалба/ в размер на 37 544,69лв., приет за данъчен финансов резултат, е начислен корпоративен данък в размер на 3 754,47 лв.

За 2015 г. при декларирани приходи в размер на 489 497,18 лв., разходи в размер на 402 565,32 лв. и счетоводен финансов резултат /печалба/ в размер на 86 931,86 лв., приет за данъчен финансов резултат, е начислен корпоративен данък в размер на 8 693,18 лв.

За 2016г. при декларирани приходи в размер на 521 227,43 лв., разходи в размер на 459 367,47лв. и счетоводен финансов резултат /печалба/ в размер на 61 859,96лв., приет за данъчен финансов резултат, е начислен корпоративен данък в размер на 6 185,99 лв.

За 2017г. са декларирани приходи в размер на 375 025,30 лв., разходи в размер на 325 481,24 лв. и счетоводен финансов резултат /печалба/ в размер на 49 544,06 лв., приет за данъчен финансов резултат. Начислен е корпоративен данък в размер на 4 954,40 лв.

За 2018г. са декларирани приходи в размер на 495 336,71 лв., разходи в размер на 361 456,64 лв. и счетоводен финансов резултат /печалба/ в размер на 133 880,07 лв., приет за данъчен финансов резултат. Начислен е корпоративен данък в размер на 13 388,00 лв.

За 2019г. са декларирани приходи в размер на 641 482,47 лв., разходи в размер на 479 009,23 лв. и счетоводен финансов резултат /печалба/ в размер на 162 473,24 лв., приет за данъчен финансов резултат. Начислен е корпоративен данък в размер на 16 247,32 лв.

От фондацията са представени договори за финансов лизинг на моторни превозни средства /МПС/, както следва: №20150203 от 09.02.2015г., сключен за покупка на М. – В. А4 А. 4 М. за сумата в размер на 47 667,00 евро без ДДС; №20160208 от 17.02.2016г. за покупка на А. S7 за сумата в размер на 75 692,50 евро без ДДС; №20180323 от 28.03.2018г., за покупка на А. Т. 2.5 Т. Quattro за сумата в размер на 55 389,95 евро без ДДС; №20190218 от 22.02.2019 г. за покупка на Р. Р. G. за сумата от 122 113,54 евро без ДДС; №01015797/00003 от 22.05.2014 г. за покупка на М. G. S Q4 за сумата в размер на 91 180,39 Е. без ДДС и №01015797/00002 от 24.03.2014 г., за покупка на F. D. Cargo за сумата от 23 211,67 лв. без ДДС.

В отговора от СДВР, сектор „Пътна полиция“ се съдържат данни, че автомобилите са напускали пределите на страната с пасажери, роднини на представляващите фондацията.

Д-р Х. /управител/ заявява, че закупените автомобили са единствено и надеждно средство за придвижване. Критерий при избора на автомобил е надеждността. Посочено е, че качеството и надеждността имат своята цена, което е наложило покупката на скъпи марки автомобили. Съставяни са пътни листа, от които е видно, че автомобилите са използвани за придвижване до различни градове в България, в които са провеждани първоначални срещи, разговори и прегледи на всички евентуални кандидати за настаняване в дома. Подчертано е, че автомобилите се закупуват на лизинг, като нито един от тях не е изплатен за да се превърне в реален актив на Фондация „Б. ВИТА“.

Органите по приходите са приели, че процесните автомобили не могат да бъдат обвързани с дейности, изпълнявани от фондацията. Съгласно констатациите в РД/РА, определящо за потребителите на услугите, които предлага фондацията, са условията, при които се настаняват възрастните хора и услугите, които се предоставят в дома /медицински, битови и т.н./ Направен е извод, че закупените луксозни автомобили са използвани за лични нужди на представляващите на фондацията.

В хода на ревизията са установени разходите за експлоатация на МПС - наем и ремонти, гориво-смазочни материали и поддръжка и за амортизации. Информацията за отразените от фондацията разходи са обобщени в таблица на стр. 16 от РД.

Органите по приходите са се позовали на разпоредбата на чл. 204, т. 3 от ЗКПО в редакцията ѝ в сила до 31.12.2015 г., съгласно която с данък върху разходите се облагат разходите, свързани с експлоатация на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност. Данъчната основа за облагане с данък върху разходите е определена, съгласно чл. 215, ал. 1 от ЗКПО.

На основание чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО в действащата редакция от 01.01.2016 г. с данък върху разходите се облагат разходите в натура, свързани със собствени, наети и/или предоставени за ползване активи, предоставени за лично ползване и/или свързани с използване на персонал, от работници, служители и лица, наети по договори за управление и контрол /наети лица/, както и от лица, упражняващи личен труд по смисъла на §1, т. 26, буква „и“ от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/. Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО е сумата на разходите в натура, свързани със собствени, наети и/или предоставени за ползване активи, предоставени за лично ползване и/или свързани с използване на персонал, за календарната година.

На основание чл. 204, т. 3 от ЗКПО, във връзка с чл. 216 и чл. 217 от ЗКПО за 2014 г. е начислен данък върху разходите за превозни средства в размер на 8 168,88 лв. върху данъчна основа в размер на 81 688,88 лв.; за 2015 е начислен данък върху разходите за превозни средства в размер на 7 936,63 лв. върху данъчна основа в размер на 79 366,33 лв.

На основание чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО, във връзка с чл. 215а, чл. 216 и чл. 217 от ЗКПО за 2016 г. е начислен данък върху разходите за превозни средства в размер на 7 841,28 лв. върху данъчна основа в размер на 78 412,83 лв.; за 2017 г. е начислен данък върху разходите за превозни средства в размер на 7 403,24 лв. върху данъчна основа в размер на 74 032,46 лв.; за 2018 г. е начислен данък върху разходите за превозни средства в размер на 6 660,14 лв. върху данъчна основа в размер на 66 601,46 лв. и за 2019 г. е начислен данък върху разходите за превозни средства в размер на 8 346,66 лв. върху данъчна основа в размер на 83 466,66 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните

разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган и при спазване изискванията на ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с електронен подпис, за действителността и автентичността на който са представени съответните доказателства. Спазени са административно-производствените правила на ДОПК за извършване на ревизията, правилно е бил приложен и материалният закон.

Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при извършване на насрещните проверки. Протоколите за извършени проверки на физически лица, подписвали акт за дарение в полза на фондацията са присъединени към доказателствата по административната преписка с Протокол от 04.06.2020г. Изискани изрично и приложени по делото, с тях жалбоподателят е разполагал с възможност да се запознае, както и да ангажира съответни доказателства в своя защита. Поради това, макар да няма данни връчени ли са с приложенията към ревизионния доклад/акт, не се констатира съществено нарушение, довело до накърняване на процесуални права.

Чл. 3, ал. 3 и ал. 4 от ЗЮЛНЦ позволява на юридическите лица с нестопанска цел да извършват допълнителна стопанска дейност само, ако е свързана с предмета на основната дейност, за която са регистрирани и като използват прихода за постигане на определените в устава или учредителния акт цели. В счетоводствата си Предприятията с нестопанска цел следва да прилагат счетоводен стандарт 9 „Представяне на финансовите отчети на предприятията с нестопанска цел” /СС 9/. Според т. 3.4. от СС 9, даренията, които не са обвързани с условия се признават като текущ приход за периода. Когато даренията са обвързани с определени условия, се отчитат като финансиране по реда на СС 20 – „Отчитане на правителствени дарения и оповестяване на правителствена помощ”.

Договорът за дарение, уреден в чл. 225 и сл. от Закона за задълженията и договорите е безвъзмезден договор. С договор за дарение дарителят преотстъпва веднага и безвъзмездно имуществено право на надарения, а той го приема. Тъй като дарението по дефиниция е безвъзмезден договор, то задължение възниква само за дарителя - да прехвърли свое имуществено право. Отсъствието на насрещна престация отличава дарението от търговската сделка, която по дефиниция е възмездна.

Според чл. 1, т. 2 от ЗКПО когато местни юридически лица, които не са търговци, включително организациите на вероизповеданията, реализират печалби от сделки по чл. 1 от ТЗ, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, те са обект на облагане с корпоративен данък.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че от ревизираната фондация са предоставяни услуги по обгрижване на болни и възрастни хора срещу заплащане на ежемесечни суми от техни роднини или от самите ползвателите на услуги. Подписвани са „актове за дарения“, като сумите не са предоставяни безвъзмездно на фондацията, а за това, че е предоставяла конкретен обем от услуги в дом за възрастни хора „Б. Вита“. Задълженията на изпълнителя Фондация „Б. ВИТА - Д-Р Х.“ са оформяни в двустранно подписани „Договори за социални услуги“ (лист 125 от делото). В така именovanите договори, фондацията като изпълнител е поемала ангажимент да предоставя определени медицински и

социални услуги на възрастни и болни хора, а като възложители са се подписвали близките на настаняваните, описани в договорите като техни „пълномощници“. Даренията са правени от „пълномощниците“ срещу издаване на касов ордер. Социалните ангажименти, поемани от изпълнителя са: осигуряване от изпълнителя на постоянен 24 часов надзор и поддържащо лечение по предварително зададена схема; повикване на бърза медицинска помощ /БМП/ или медицински център „Л.“; организиране при необходимост на консултации с тесен специалист или личен лекар в съгласие с близките на консултирания; балансирано хранене, съгласно здравословното състояние на възложителя 4 пъти дневно; обгрижване и поддържане на лична хигиена на възложителя, както и хигиена на околната среда; отопление; пране на бельо и дрехи; грижи за оптимизиране условията на живот и почивка на домауващите. В частта за правата и задълженията на изпълнителя е посочено, че изпълнителят има право да приеме дарение на добра воля от възложителя по всяко време на пребиваването му в дома. От своя страна възложителят има право да се ползва от социалните ангажименти, описани в договора.

От горното, правилно и законосъобразно ревизиращите са направили обосновавания извод, че актовете за дарение прикриват насрещна престация за услугата по предоставяне на социални и медицински услуги. Роднините и близките на домауващите са правили „дарения“ всеки месец на определени по размер суми, което е видно от представените справки за извършени дарения в брой и по банков път за ревизираните периоди. Констатира се и от съда, че всеки месец едни и същи лица са превеждали близки или еднакви по размер суми, което представлява прикрито заплащане на такси. Извършените насрещни проверки на отделни физически лица доказват симулативното дарение. П. Г. Б.-С. внася сума в брой в размер на 800,00 лв. на 07.04.2019г. във връзка с Н. К., настанена в дома за възрастни хора „Б. Вита“. В писмени обяснения П. Б.-С. заявява, че не е предоставяла дарение на фондацията, а точно определена сума, поискана от управата на дома за извършване на определени услуги. Разпитана в о.с.з. на 31.01.22г. Б. потвърждава, че е заплатила сумата в брой за услугата да гледат баба й, като условията са й разяснени в хосписа от главната сестра. Допълнително е плащала за слугите „фризьор“, „маникюр“, „педикюр“, които не влизали в месечната такса.

Показанията на Н. М. Н. и на А. А. М. в същото съдебно заседание, макар и поискани като свидетели от жалбоподателя, не водят съда до противоречиви изводи от гореизложените, а именно, че предоставяните дарения са представлявали овъзмездяване за положени за близките на „дарителите“ грижи.

Поради горното, направеният от ревизиращите извод, че даренията са обвързани с получаването на насрещни услуги от страна на фондацията, предоставени на лицата, чиито близки са направили дарение и представляват прикрити такси е напълно обоснован и доказан от събраните по делото доказателства. Няма данни Ф. да е настанявала в дома лица, за които не са правени дарения, т.е. безвъзмездни услуги не е предоставяла на нито едно лице. Доколкото получените парични средства на фондацията са предоставени с условия и размерът им е определен от фондацията, то същите се явяват приходи, които следва да бъдат обложени с корпоративен

данък.

Извършеното напълно попада в дефиницията за стопанска дейност по смисъла на чл. 1 от ТЗ: дейността е извършвана по занятие; източник е на постоянен доход и се осъществява с цел печалба. Извършването на дейност по занятие, означава, че тази дейност трябва да се извършва системно, а в конкретния случай посочените обстоятелства са изпълнени за ревизираното лице. Извършеното облагане по ЗКПО с определените за ревизирания период задължения за корпоративен данък е законосъобразно, а жалбата следва да се отхвърли.

За 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г. от органите по приходите е начислен данък върху разходите за закупено гориво, амортизации, ремонти и наеми на автомобили, които са използвани за управленска дейност. При извършена проверка на първичните счетоводни документи и счетоводните регистри на счетоводните сметки от гр. 60 „Разходи по икономически елементи“ са установени разходите, отчетени във връзка с поддръжката, ремонт и експлоатация на използваните през 2014 г. и 2015 г. леки автомобили. Съгласно чл. 204, т. 3 от ЗКПО /в сила до 31.12.2015 г./ с данък върху разходите се облагат разходите, свързани с експлоатацията на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност. Дефиницията на понятието „разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства“ е дадена в нормата на §1, т. 39 от ДР на ЗКПО. Това са разходи за горива, смазочни материали и други консумативи, резервни части, труд за ремонт, технически прегледи и паркинг, козметика и аксесоари. По реда на чл.204, ал.1, т.4 от ЗКПО / в сила от 01.01.2016г./ е определена данъчната основа за периодите от 2016г. до 2019г.

Процесните луксозни автомобили, предвид марка, модел, цена не могат да бъдат обвързани с извършваната дейност на фондацията, а именно обгрижване на възрастни и болни хора, като се установява от извършените справки, че същите са използвани от представляващите дружеството, ползвани са от техни роднини и за пътувания в чужбина. Правилно и обосновано при ревизията е приложен чл. 204, т. 3 от ЗКПО за данъчните периоди 2014 г. и 2015 г. и на чл. 204, ал. 1, т. 4 от 2016 г. до 2019 г. във връзка с чл. 216 и чл. 217 от ЗКПО. Изявлението на управителя на фондацията, направено в последното съдебно заседание, че автомобилите са ползвани само и единствено служебно са изцяло недоказани.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли изцяло. Следва на ответника да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл.8, ал.1, т.5 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения във вр. с чл. 161, ал.3 ДОПК в размер на 2 550 /две хиляди петстотин и петдесет/лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК АССГ, Трето отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фондация „Б. Вита – д-р Х.“ срещу РА №Р-22221720003150-091-001/24.02.2021г., издаден от органи по приходите

при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №762/14.05.2021г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, с който са определени задължения по ЗКПО общо в размер на 53 223,37 лв. и лихви 14 124,38 лв.

ОСЪЖДА Фондация „Б. Вита – д-р Х.“ да заплати на „Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 550 /две хиляди петстотин и петдесет/лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: